

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 25C/243/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114218934
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Vorobelová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114218934.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Katarínou Vorobelovou v právnej veci žalobcu: F. F., R.. F., C.: XX XXX XXX, Z. XX, V., v konaní právne zastúpený L.. E. M., R. F. F. X. P.Š., F. R.. M. XX, proti žalovanému: U. G., O.. XX.XX.XXXX, V. P., Ď. XX, Z.. Č.. O. O. U., v konaní zastúpený opatrovníčkou R. L., F. Z. D. F. X. X. O. Z., v konaní o zaplatenie X XXX,XX Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu X XXX,XX Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške X,X % ročne zo sumy X XXX,XX Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške XXX,XX Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa XX.XX.XXXX žiadal súd, aby vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy X XXX,XX Eur spolu s úrokom vo výške XX,XX % ročne zo sumy X XXX,XX Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške X % ročne zo sumy X XXX,XX Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať aj náhradu trov konania.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému kontokorentný úver vo výške úverového rámca XXX Eur. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na XX.XX.XXXX. Doba trvania zmluvy o kontokorentnom úvere sa v zmysle článku III. bod 1 zmluvy o kontokorentnom úvere predlžovala vždy o dobu jedného roka, nakoľko žalovaný neoznámil žalobcovi, najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy. Z dôvodu porušovania zmluvných podmienok zrušil žalobca žalovanému možnosť čerpania úverového rámca a listom zo dňa XX.XX.XXXX ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Na túto výzvu žalovaný nereagoval.

Žalovaný sa v súčasnosti zdržiava na neznámom mieste. Súdu sa nepodarilo zistiť vhodnú osobu z jeho blízkeho okolia, ktorá by mu mohla byť ustanovená za opatrovníka, a preto bola za opatrovníčku žalovanému ustanovená tajomníčka Okresného súdu X. O. Z.. Opatrovníčka žalovaného sa na pojednávanie nedostavila z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a súd konal v jej neprítomnosti v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením so zmluvou o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X, výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami F. F., R..

F. účinnými k XX.XX.XXXX, vyjadrením žalobcu, ako aj ďalším spisovým materiálom a dňa XX.XX.XXXX vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca.

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. XXCo XXX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v odôvodnení mimo iného uvádza, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania vznikol dňa XX.XX.XXXX uzavretím zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X s predpokladom jeho trvania na obdobie jedného roka v zmysle článku III. bod 1 veta prvá dohodnutých podmienok. Z výpisu z účtu žalovaného však tiež vyplynulo, že žalovaný s daným účtom disponoval, teda uskutočňoval tak výber, ako aj vklad, a to až do XX.XX.XXXX. Znamená to, že došlo k opakovanému predĺženiu doby trvania zmluvy v zmysle čl. 3 bod 1 veta druhá zmluvy. Preto záver súdu prvého stupňa o začiatku behu premlčacej lehoty v deň nasledujúci po pôvodne dohodnutej konečnej splatnosti úveru, teda od XX.XX.XXXX je nesprávny.

Nesporným bolo to, že splatnosť úveru bola pôvodne dohodnutá konkrétnym dátumom, pričom v prípade, ak došlo k predĺženiu platnosti zmluvy o kontokorentnom úvere, predĺžila sa i splatnosť úveru, a to o jeden rok. Žalobca však ako veriteľ mal právo zmluvu vypovedať po tom, čo dlžník nečerpal úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov, čo by v danom prípade znamenalo, že žalobcovi vzniklo právo vypovedať zmluvu dňom XX.XX.XXXX, teda šesť mesiacov po poslednom čerpaní, čo by malo za následok ukončenie zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho si mohol žalobca následne uplatniť všetky nároky voči žalovanému. Nesprávne posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby tak spôsobilo nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o určení doby začatia plynutia premlčacej lehoty dňom XX.XX.XXXX, teda dňom ukončenia zmluvného vzťahu zo strany žalobcu. V súvislosti s týmto názorom považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že nevyužitie možnosti ukončenia zmluvného vzťahu žalobcom v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok nesie znaky nekalého konania, ak po dobu troch rokov absencie pohybu na účte tento umelo udržiaval a navyšoval pohľadávku o úroky a poplatky. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobcovi vystupujúcemu na finančnom trhu v pozícii profesionálneho a racionálneho obchodníka nič nebránilo, aby vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere bezprostredne po tom, čo boli splnené podmienky pre jej vypovedanie (pozri aj rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co/750/2014).

Za dôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalobcu spočívajúcu v odňatí jeho možnosti konať pred súdom nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, ak súd prvého stupňa v závere svojho rozhodnutia poukazuje na zostatok účtu žalovaného, ktorý bol vyšší ako maximálna výška úveru, ako aj neuskutočnenie pohybu na účte, v dôsledku čoho by mal byť nárok žalobcu premlčaný. Súd prvého stupňa nezdôvodnil, prečo práve tieto skutočnosti by mali byť dôvodom premlčania nároku žalobcu, čím je jeho rozhodnutie v tejto časti arbitrárne.

Krajský súd uložil súdu 1. stupňa vyhodnotiť všetky ustanovenia zmluvy uzavretej medzi účastníkmi vo vzťahu k právnym dôsledkom v súlade s názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 226 O.s.p.).

Po vrátení veci súd doplnil dokazovanie a zistil tento stav:

Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému kontokorentný úver vo výške úverového rámca XXX Eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá premenlivá, a to XX,XX %. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá XX.XX.XXXX. Doba trvania zmluvy o kontokorentnom úvere sa v zmysle článku III. bod 1 zmluvy o kontokorentnom úvere predlžovala vždy o dobu jedného roka, nakoľko žalovaný neoznámil žalobcovi, najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy.

Z dôvodu porušovania zmluvne dohodnutých povinností žalovaným žalobca v zmysle uzavretej zmluvy o kontokorentnom úvere a v zmysle bodu 7.6. Všeobecných obchodných podmienok F. F., R. F., účinných

k XX.XX.XXXX, zrušil žalovanému možnosť čerpania úverového rámca. Listom zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Na túto výzvu žalovaný vôbec nereagoval.

Ku dňu XX.XX.XXXX predstavovala výška dlhu žalovaného celkom X XXX,XX Eur. Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý predložil žalobca na CD nosiči a s ktorým sa súd oboznámil, zistil, že ku dňu XX.XX.XXXX bol zostatok na účte žalovaného XXX,XX Eur a ku dňu XX.XX.XXXX bol zostatok na účte žalovaného X XXX,XX Eur. Súd ďalej zistil, že od XX.XX.XXXX žalovaný neurobil na predmetnom účte žiadny výber ani vklad. K sume, ktorá existovala na účte žalovaného, sa každomesačne pripisoval riadny úrok vo výške asi XX Eur, poplatok za vedenie účtu vo výške X,XX Eur, poplatok za SMS služby vo výške 1 Euro, zmluvný úrok z omeškania a kartové poplatky. Takto žalobca pripisoval tieto poplatky na účet žalovaného 3 roky späť od podania žaloby.

Podľa článku II. bod 1 zmluvy o kontokorentnom úvere, veriteľ sa zaväzuje dlžníkovi poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výber finančných prostriedkov z účtu uvedeného na článku 1 tejto zmluvy aj v prípade, ak nebude existovať dlžníka pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru je dlžník oprávnený požadovať až do času konečnej splatnosti, v rozsahu úverového rámca dohodnutého v článku 1 tejto zmluvy.

Podľa zmluvy bol poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca a poplatok za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne.

Podľa článku II. bod 4 zmluvy o kontokorentnom úvere, dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v tejto zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

Podľa článku III. bod 1 zmluvy o kontokorentnom úvere, zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka

Podľa článku III. bod 4 zmluvy o kontokorentnom úvere, veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu, ak dlžník nečerpá úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Výpoveď je účinná dňom jej doručenia klientovi.

Kontokorent je banková služba, ktorá klientovi dovoľuje čerpať z účtu peniaze (tzv. kontokorentný úver) i v prípade, že na účte nemá dostatočnú hotovosť. Banka klientovi v tomto prípade operatívne potrebné finančné prostriedky požičia. Hlavným parametrom kontokorentu je úverový limit, t. j. maximálna čiastka, ktorú banka klientovi týmto spôsobom požičia, úroková sadzba a poplatky. Ide o jeden z najdôležitejších a najbežnejších krátkodobých úverov. Jedná sa o formu úveru, ktorý sa dá čerpať a splácať kedykoľvek. V podstate, ako vyplýva z obsahu uzatvorenej zmluvy, ide o predschválený úver. Čerpanie sa uskutočňuje na základe platobných príkazov klienta a splácanie sa realizuje priebežne z príjmov prichádzajúcich na bežný účet klienta. Môže sa dojednať aj k bežnému účtu.

Žalobca uzatvoril zmluvu v súlade s predmetom svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, účinného v čase podpisu zmluvy (ďalej len ObZ), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 ObZ, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase

(§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 2 písm. a) zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len citovaného zákona), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 23a ods. 1 v tom čase účinného zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej v texte len OZ), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Po vrátení veci na súd 1. stupňa je tento viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pre začiatok plynutia premlčacej lehoty nároku žalobcu je rozhodujúce, že žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaný úver nespláca a nedochádza k žiadnym pohybom na jeho účte a na základe tohto potom mal možnosť v súlade s článkom III. bod 4 zmluvy vypovedať zmluvu po šiestich mesiacoch. Rozhodujúci je tak dátum XX.XX.XXXX. Vzhľadom na trojročnú premlčaciu lehotu a podanie žaloby dňa XX.XX.XXXX tak súd mal za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalobca súdu poskytol podrobný výpis z účtu žalovaného a ku dňu XX.XX.XXXX bol zostatok na účte žalovaného X XXX,XX Eur.

Od XX.XX.XXXX pribúdali na účte žalovaného len debetné položky pozostávajúce z rôznych poplatkov a debetného úroku. Žalobca si uplatňoval svoj nárok vo výške X XXX,XX Eur ako zostatok na účte žalovaného ku dňu XX.XX.XXXX. Žalobca zmluvný vzťah so žalovaným ukončil dňa XX.XX.XXXX. V tejto súvislosti, vzhľadom na vznik pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške viac ako XXX Eur, Krajský súd uviedol, že nevyužitie možnosti ukončenia zmluvného vzťahu žalobcom v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok nesie v sebe znaky nekalého konania, ak po dobu troch rokov absencie pohybov na účte žalobca len umelo udržiaval a navyšoval pohľadávku o úroky a poplatky.

Žalobca mal možnosť ukončiť zmluvný vzťah kedykoľvek. Možnosť ukončenia zmluvného vzťahu zo strany žalovaného výpoveďou je len iluzórna. Hoci žalovaný mal oprávnenie písomne vypovedať zmluvu, ktorá nadobúda platnosť doručením žalobcovi, jej účinnosť však bola podmienená úplným vyrovnaním všetkých záväzkov žalovaného vyplývajúcich zo zmluvy. Uvedené zmluvné dojednanie je v rozpore s

dobrymi mravmi, ked' ma za nasledok, ze majitel' uctu, ktorému bol poskytnutý kontokorent a ktorý nemá splnené všetky záväzky z neho plynúce, nemôže účinne ukončiť zmluvný vzťah, na základe ktorého sa poskytol úver, a to aj za situácie, že kontokorent dlhodobo nevyužíva. Konkrétne zmluvné ustanovenie však zánik zmluvy o kontokorentnom úvere výpoveďou zo strany dlžníka podmieňuje úplným vyrovnaním všetkých záväzkov žalovaného titulom povoleného prečerpania a v konečnom dôsledku „núti“ dlžníka k tomu, aby zotrval v zmluvnom vzťahu len z dôvodu, že nemá uhradené záväzky titulom povoleného prečerpania (napr. z dôvodu nedostatku peňažných prostriedkov). Takéto dojednanie súčasne môže prakticky oddialiť splatnosť záväzku titulom povoleného prečerpania do okamihu podania výpovede (za splnenia podmienky, že všetky záväzky žalovaných ako dlžníkov z titulu povoleného prečerpania boli splnené).

Je na žalobcovi, aby v primeranej dobe sledoval, či poskytnutý bankový produkt naďalej naplňa svoj účel (tak ako bol vymedzený vyššie) a v prípade, ak tento účel nenaplňa a súčasne existuje debetný zostatok, aby za tohto skutkového stavu v primeranej dobe po nesplnení povinnosti žalovaného uhrádzať potrebné množstvo peňažných prostriedkov na úhradu záväzkov a vyrovnanie debetného zostatku, ukončil zmluvný vzťah. Za primeranú dobu však nemožno považovať obdobie niekoľkých rokov, ako je to v prejednávanej veci, kedy zmluvný vzťah formálne trval, hoci dlhodobo nenaplňal svoj účel. Uvedený postup je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti súd dodáva, že žalobcovi, ktorý vystupuje na finančnom trhu ako profesionálny a racionálny obchodník, nič nebránilo, aby postupujúc s náležitou odbornou starostlivosťou, ktorú od neho možno vzhľadom na jeho postavenie očakávať a vyžadovať, vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere bezprostredne po tom, čo boli splnené podmienky pre jej vypovedanie, čím by sa jednak zabránilo umelému navyšovaniu pohľadávky žalobcu (o poplatky z úveru a debetné úroky) a zároveň by mal žalobca možnosť domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky súdnou cestou v primeranej lehote.

Vzhľadom na vyššie uvedený názor Krajského súdu teda súd žalobcovi nepriznal uplatnený nárok nad sumu X XXX,XX Eur, ktorý vznikol po XX.XX.XXXX. V tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V predmetnom konaní si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy X XXX,XX Eur s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi plnenie vo výške X XXX,XX Eur s príslušenstvom. Úspech žalobcu teda predstavuje vo vzťahu k predmetu konania ku dňu podania návrhu XX,XX %, neúspech XX,XX %. V súlade s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. má žalobca právo na náhradu trov konania zodpovedajúcich XX,XX %-ám z trov konania, ktoré žalobcovi vznikli.

Trovy konania žalobcu pozostávajú z iných trov konania vo výške XXX Eur titulom zaplatených súdnych poplatkov za návrh vo výške XX Eur a za odvolanie vo výške XX Eur a z trov právneho zastúpenia uplatnených vo výške XXX,XX Eur.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z 5 úkonov právnej pomoci á XX,XX Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, žaloba, účasť na pojednávaní XX.XX.XXXX, odvolanie, účasť na pojednávaní XX.XX.XXXX) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a z režijného paušálu vo výške XX,XX Eur (2 × X,XX Eur, 2 × X,XX Eur, 1 × X,XX Eur) postupom podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Súd priznal právnenmu zástupcovi žalobcu aj cestovné náhrady podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov pri použití osobného motorového vozidla s priemernou spotrebou 5,6 l/100 km za cestu

M. - P. a späť (XX km) dňa XX.XX.XXXX pri cene PHM 1,29 €/l vo výške XX,XX Eur,

M. - P. a späť (XX km) dňa XX.XX.XXXX pri cene PHM 1,23 €/l vo výške XX,XX Eur..

Náhrada za stratu času cestou M. - P. a späť predstavuje dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške XX,XX Eur (X polhodiny × XX,XX €) a dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške XX,XX Eur (X polhodiny × XX,XX €).

Keďže právny zástupca žalobcu je platcom DPH, súd priznal postupom podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky aj túto daň vo výške XX,XX Eur. Trovy právneho zastúpenia sú tak vo výške XXX,XX Eur.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že celkové trovy konania, ktoré žalobcovi vznikli, predstavujú sumu XXX,XX Eur. Žalobca má s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. právo na náhradu ich pomernej časti v rozsahu 21,92 %, preto súd priznal žalobcovi trovy konania vo výške XXX,XX Eur, na ktorých náhradu zaviazal žalovaného, pričom podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je tento povinný zaplatiť ich na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená po nadobudnutí jeho vykonateľnosti, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.